

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

GUDS VILJA, ELLER DIN?

Matt 6:10b • Predikan G8B 2026-04-19 (Fågelberg) • Johnny Lithell

INLEDNING

”Låt din vilja ske” – det är ord som skär som en kniv genom kristna kyrkor och som skiljer agnarna från vetet. Det är den tredje vädjan i Herrens bön och jag tror inte att det finns någon bön som tydligare än denna avslöjar huruvida bedjaren är en hycklare eller en sann kristen. Den gör det eftersom bönen ställer två viljor mot varandra: antingen ber jag om *Guds* vilja eller också ber jag om *min* vilja. Om vi inte förnekar vår egen vilja kommer vi aldrig att söka Guds vilja. Det är här kriget i vår själ står som hårdast.

Och det är här Jesu mor, jungfru Maria, står som ett strålande exempel. Hon får ett budskap som kommer att förändra hennes liv helt och hållet. Det kommer att innebära både stor glädje och stor sorg. Det kommer att innebära att folk, kanske under resten av hennes liv, kommer att se ner på henne och tro saker om henne som inte stämmer. Även om hon knappast kan förstå vidden av allt som kommer att hända med henne, förstår hon ändå något av kostnaden. Men hennes svar är ”Jag är Herrens tjänarinna. Låt det ske med mig som du har sagt” (Luk 1:38). Låt din vilja ske.

Det har med tillgänglighet att göra. Det är att ställa sitt liv till Guds förfogande och säga: ”jag frivilligt och av hela mitt hjärta överlämnar allt till ditt förfogande. Låt din, och inte min, vilja ske i mitt liv.” Det är en bön som skiljer den sanna kristne från hycklaren.

Men låt oss fundera lite närmare på vad vi menar när vi säger ”Guds vilja”. Här i bönen kan vi se två aspekter av Guds vilja. Vi kan kalla dem ”Guds hemliga vilja” och ”Guds uppenbarade vilja”.

Guds hemliga vilja (*voluntas decreti*)

Vad menar vi med ”Guds hemliga vilja”? Det är Guds suveränitet i allt som händer. Det är Guds försyn, där allt som sker är enligt Guds vilja. Allt som sker, sker eftersom Gud har bestämt att det ska ske. Vi kallar det hemligt eftersom vi kan veta vad som ska ske. Vi ser exempel den här sortens vilja när Jesus uppmuntrar sina lärjungar och säger att de inte ska vara rädda,

Matteusevangeliet 10:29-30 (SFB-15)

»Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt? Ändå faller inte en enda av dem till marken utan er Far.» Och på er är till och med alla hårstrån räknade.

Det är samma sak som Paulus talar om i Efesierbrevets första kapitel,

Efesierbrevet 1:11 (SFB-15)

¹⁴I honom har vi också fått vårt arv, förutbestämda till det av honom
som utför allt efter sin viljas beslut,

Han utför allt efter sin viljas beslut. Varje liten elektron i hela kosmos vandrar sin bana eftersom Gud har beslutat det. Denna vilja är bestämd sedan innan världens grund blev lagd. Den förändras inte eftersom Gud inte förändras.

Guds uppenbarade vilja (*voluntas revelata*)

Den andra aspekten av Guds vilja som är relevant i den här bönen är det vi kan kalla "Guds uppenbarade vilja". Det är vad Jesus talar om i Matteusevangeliets sjunde kapitel när han säger att "inte alla som säger 'Herre, Herre' till mig ska komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Fars vilja" (Matt 7:21). Eller som aposteln Johannes säger,

1 Johannesbrevet 2:15-17 (SFB-15)

¹⁵Älska inte världen, inte heller det som är i världen. Om någon älskar världen finns inte Faderns kärlek i honom. ¹⁶Allt som är i världen – köttets begär och ögonens begär och högmod över livets goda – det kommer inte från Fadern utan från världen. ¹⁷Och världen och dess begär förgår, men den som gör Guds vilja består för evigt.

Här ser vi att Guds vilja är något man gör. Det innebär att säga nej till köttets begär och ögonens begär och högmodet över ägodelar. I den meningen kan vi göra Guds vilja eller inte.

Det är alltså skillnad på Guds vilja i hans försyn och Guds vilja i hans bud. Det är viktigt att hålla dessa två tankar i huvudet samtidigt eftersom båda dessa har bäring på vad vi menar när vi säger "låt din vilja ske".

Vi menar inte att Guds försyn, att Guds suveränitet över allt som händer ska ske på jorden som den gör i himlen. Vi menar inte att Gud är mindre suverän på jorden än han är i himlen. Han är precis lika suverän på jorden som i himlen.

Men vad menar vi då? Två saker. Vi kan kalla dem aktiv och passiv lydnad.

Å ena sidan ber vi för *aktiv lydnad*. Det innebär att vi skulle göra Guds vilja, att vi skulle lyda hans befallningar på samma sätt som de heliga änglarna i himlen.

Å andra sidan ber vi för *passiv lydnad*. Det innebär att vi tålmodigt skulle underordna oss Guds vilja i allt han gör.

Ser du skillnaden? Dels ber vi att *vi* skulle göra Guds vilja, i meningen följa hans bud och lyda hans befallningar, på samma sätt som änglarna i himlen. Dels ber vi att vi skulle underordna oss allt *Gud* gör i våra liv, enligt sin viljas beslut. Aktiv lydnad och passiv lydnad. Det är mina två predikopunkter.

I. AKTIV LYDNAD: ATT LEVA EFTER GUDS BUD

Vi börjar med den aktiva lydnaden, att leva efter Guds bud. Vi ber "låt din vilja ske, på jorden så som i himlen." Det innebär, för det första, att vi ber att *vi* skulle leva enligt Guds bud på samma sätt som änglarna lever efter Guds bud.

Det sammanfattar väldigt mycket av det kristna livet. Det förutsätter förstås att man vet vad Guds bud är, det vill säga, det förutsätter kunskap. Samtidigt stannar det inte vid kunskap. Ni minns att Jesu bror Jakob skriver i sitt brev om "ordets hörare" och "ordets görare" och

menar att det är en stor skillnad mellan dessa två sorters människor. Han säger att en tro som inte har gärningar är död. Jesus själv säger i Lukas 12:47,

Lukasevangeliet 12:47 (SFB-15)

⁴⁷ Den tjänare som vet sin herres vilja men inget förbereder och inte handlar efter hans vilja, han ska få många rapp.

Dessutom citerade jag nyss orden i Matteus 7:21, att den som kallar Jesus för Herre, men inte gör Faderns vilja inte ska komma in i himmelriket.

Vi ser alltså att det är något mycket viktigt vi ber om. Men låt oss titta på det med lite mer precision. Jag delar upp det under tre frågor.

1. Varför är det nödvändigt att göra Guds vilja?

För det första: varför är det nödvändigt att göra Guds vilja? Vi har redan varit inne på det, men jag vill ge tre anledningar.

1. Syftet med Guds ord är att göra oss till ordets görare

För det första: man skulle faktiskt kunna säga att det är en viktig del i syftet med Guds ord. Vi har Guds lag för att veta vad hans vilja är.

5 Moseboken 26:16 (SFB-15)

¹⁶ Herren din Gud befäller dig i dag att följa dessa stadgar och föreskrifter. Du ska hålla fast vid och följa dem av hela ditt hjärta och av hela din själ.

Gud har tagit oss upp som sitt folk. Och precis som en förälder säger till sina barn så talar han inte bara om sin vilja som en allmän information utan han berättar sin vilja för att de ska höra den och följa den.

Så vi har lagen som säger vad Guds vilja är. Sedan har vi löften som lyfter vår blick och ger oss en större förståelse för hur gott det är för oss att göra hans vilja. Och vi har varningar som visar vad som händer om vi inte gör hans vilja. Dessutom har vi evangeliet som får oss att förstå att vi inte tillhör oss själva och ge oss helt att göra hans vilja och leva till Guds ära.

En viktig del i syftet med Guds ord är att göra oss till ordets görare. Det är den första anledningen till varför det är nödvändigt att göra Guds vilja.

2. Våra gärningar visar vad som finns i vårt hjärta

Den andra anledningen är att våra gärningar visar vad som finns i vårt hjärta. Jesus säger att hans gärningar vittnar om honom (Joh 10:25) och han säger vidare att den som älskar honom håller fast vid hans bud (Joh 14:25). Det är helt enkelt inte möjligt att säga med någon trovärdighet att man älskar Jesus och samtidigt inte bry sig om att göra hans vilja.

3. Det är för vårt goda

Den tredje anledningen till varför det är nödvändigt för oss att göra Guds vilja är att det är för vårt goda. 5 Mos 10:13 säger att vi håller Herrens bud för att det ska gå oss väl. Även om det innebär att vi måste kämpa emot och förneka vår egen vilja ligger det fortfarande i vårt intresse. Det är Guds vilja att vi ska omvända oss eftersom omvändelse bereder väg för syndernas förlåtelse (Apg 3:19). Det är Guds vilja att vi ska tro på honom eftersom tron är vägen till frälsning (Mark 16:16). Att lyda Guds vilja är inte så mycket vår plikt som det är vårt privilegium och vårt högsta syfte. Det är för vårt goda.

Det var den första frågan, ”varför är det nödvändigt att göra Guds vilja?”

2. På vilket sätt ska vi göra Guds vilja?

Vi går vidare till nästa fråga, som är en större fråga. På vilket sätt ska vi göra Guds vilja? Det är en viktigare fråga än man först kanske kan tro. Det är alltså inte bara helt nödvändigt att vi gör Guds vilja, det är också viktigt att göra den på rätt sätt. Här vill jag ge sju exempel.

1. Evangeliskt – i tro

För det första: vi gör Guds vilja *evangeliskt*. Vi gör den i tro. Vi gör det utifrån en inre princip som handlar om att vi först har fått allt gott givet till oss av nåd genom Jesus Kristus och därför vill vi leva våra liv till hans ära. Fariséerna var noga att göra Guds vilja, men allt de gjorde handlade om yttre lydnad. Det fanns ingen glädje, mer än glädjen att känna sig bättre än andra. Det finns alltså hycklare som är noga med att leva rätt, men som ändå inte är födda på nytt. De kan be lika mycket som vem som helst, vara generösa med sina pengar och mycket annat, men det är en lydnad som kommer från yttre krav och ideal och inte från en inre glädje att ha fått allt förlåtet och fått rätten att kallas Guds barn.

När vi gör Guds vilja; när vi håller hans bud, gör vi det som ett gensvar på all den godhet Gud först har visat oss av nåd och åter nåd. Vi gör det evangeliskt.

2. Som änglarna gör den

För det andra: vi gör det *som änglarna* gör den. Vi har många exempel på änglar som utför Guds befallningar. Så låt oss fundera på vad som kännetecknar änglarnas lydnad.

3. Utan att hålla något tillbaka

Vi går till den tredje punkten och säger att änglarna gör Guds vilja *utan att hålla något tillbaka*. Utan reservationer, utan att välja och vraka mellan de olika buden. Vi människor kanske sätter stor ära i att läsa Bibeln, men vi är inte lika ivriga att vara ekonomiskt generösa. Änglarna är inte selektiva på det sättet. De ser att alla Guds bud har samma auktoritet och kommer från samma källa. De lyder Guds befallningar utan att hålla något tillbaka.

4. Uppriktigt, till Guds ära

För det fjärde. Änglarna lyder Guds bud *uppriktigt och till Guds ära*. Fariséerna var noga med att hålla sabbaten och ge tionde av allt de äger, men deras lydnad blev en styggelse eftersom de gjorde det för sin egen äras skull snarare än för att ära Gud.

Nu förstår jag att vi gör allting av blandade motiv på den här sidan härligheten. Men om vår lydnad är utifrån en evangelisk princip där vi inte tillhör oss själva utan vi gensvarar på Guds godhet så kan vi också se att det är Gud.

5. Villigt, ivrigt och med glädje

För det femte: änglarna lyder Guds bud *villigt, ivrigt och med glädje*. Det är en viktig poäng eftersom Guds vilja ofta är i strid med vår egen vilja.

Vänner, Guds ord säger till oss i en församling att vi ska tjäna varandra i kärlek (Gal 5:13) och att vi ska tvätta varandras fötter (Joh 13:14) och sätta andra högre än oss själva (Fil 2:3). Det finns många fler bibelord jag skulle kunna nämna, men här har vi allt vi behöver för att se att Bibeln tydligt säger att det aldrig ska vara svårt för oss i en församling att hitta personer

som gärna hjälper varandra med allt som behövs. Om vi som församling behöver ha någon som sköter ljudet eller städar lokalen eller serverar kaffe så ska det inte vara svårt.

Jag tror att vi har blivit alldeles för påverkade av vår kulturs Hollywood-inspirerade narrativ att vi måste förverkliga oss själva och bara kan göra saker för andra som vi själva känner är meningsfullt. Så tänker inte änglarna. De funderar inte ”undrar om det här verkligen är min kallelse?” Om det finns ett uppdrag gör de det med glädje. De ser det som ett privilegium, eftersom det är det; att få följa vår mästares befallning och vara i tjänst för ett rike av kungasöner. Ibland kan jag tänka att Kristus gick till korset för att krossas under Guds vrede mer villigt än vi går till Guds församling för att vara till uppmuntran för det folk som Kristus friköpt med sitt blod.

Puritanen Thomas Watson berättar om några protestanter i Frankrike, som alltså levde under svår förföljelse från den romerska kyrkan, som kallade sin församling för ”Paradiset” eftersom de såg det som ett sådant privilegium att få tillbe Gud enligt hans ord och vara i tjänst för varandra.

6. När vi ger Gud det bästa

För det sjätte: vi lyder Guds vilja på samma sätt som änglarna när vi *ger det bästa* vi har i vår tjänst för honom. Ni minns kanske texten i Malakis första och andra kapitel där Gud klandrar folket och prästerna för att offra stulna och sjuka djur och uttalar en förbannelse över den som har ett bra djur och lovar att ge det men istället offerar ett skadat djur (Mal 1:14). Det är ett säkert kännetecken på en hycklare som kallar sig kristen, men sedan lever sitt liv utan att det kostar honom något.

Nej, när vi lever för Gud är det något som märks i våra liv. Församlingen är en central faktor i vårt liv och inte bara ett fritidsintresse man ibland ägnar en tanke åt. Vi talar om tron och ber med vår familj och våra vänner, vi kämpar emot synden, ber om Guds förlåtelse och ser fram emot söndagen då alla får tillbe tillsammans.

7. Utan att ge upp

För det sjunde: vi lyder Guds vilja på samma sätt som änglarna när vi gör det *utan att ge upp*. De blir inte trötta på att göra Guds vilja. Natt och dag är de i tjänst för honom. Psalm 106:3 säger att den person är salig som alltid handlar rättfärdigt.

Jag har sett så många gå vilse. Människor som en gång gjort höga bekännelser och sagt att de ska leva för Gud. Men så kanske de gifte sig med någon som var mer upptagen av världen och så rann allt ut i sanden. Eller de kanske blev så upptagna med familjelivet och barnens aktiviteter att det inte blev något. Eller också blev barnen vuxna och det visade sig att barnen valde en livsväg som inte är förenlig med Bibeln och då ändrar föräldrarna sin tro. Eller av någon annan anledning – det finns många frestelser och många anledningar till att någon släpper taget och lämnar den smala vägen.

Men Jesus säger till församlingen i Filadelfia att de ska hålla fast vid det de har så att ingen tar deras krona. (Upp 3:11). Om de släpper taget så är allt förlorat. Hesekiel 18:24 säger att ingen av de rättfärdiga gärningar som han gjort ska bli ihågkommen. Genom sin trolöshet ska han dö.

Nej, vänner, låt oss leva våra liv så att vi kan säga med Paulus,

2 Timotheosbrevet 4:7-8 (SFB-15)

⁂ Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. ⁂ Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans. Den ska Herren, den rättfärdige domaren, ge mig på den dagen, och inte bara mig utan alla som älskar hans återkomst.

3. Hur kan vi växa i lydnad?

Då kommer vi till den tredje frågan: hur kan vi växa i lydnad? Hur kan vi leva våra liv så att vi är riktade mot att göra Guds vilja och leva efter hans bud? Fyra saker:

1. Sök rätt kunskap

För det första: sök att växa i kunskap. Jesus sa till saddukeerna att de tar fel för att de inte förstår Skriften (Matt 22:29). För att lära känna Gud och lära känna Guds vilja behöver vi fortsätta att söka i Skriften och hjälpa varandra att förstå vad den säger.

2. Kämpa för självförnekelse

För det andra: kämpa för självförnekelse. Det är raka motsatsen till vad vår kultur säger att vi ska göra. Men verkligheten är att vi inte kommer att göra Guds vilja förrän vi förnekar vår egen vilja. Vår vilja är i ständigt uppror och vill klara sig själv och vill söka de skatter som finns i världen. Men Kristus uppmanar oss att ta vårt kors och dö bort från världen. Här är ett krig som vi inte får förlora.

3. Sök ett ödmjukt hjärta

För det tredje: sök ett ödmjukt hjärta. Källan till olydnad är högmod. Faraos frågar, "vem är Herren? Varför skulle jag lyssna på honom? Jag känner inte honom och jag tänker inte göra som han säger" (2 Mos 5:2). Den högmodige tycker att Guds vilja måste anpassa sig efter honom. Men den ödmjuka ställer sig till förfogande och säger: "jag överlämnar allt till dig. Låt din vilja ske."

4. Be om kraft

För det fjärde: be. Be om kraft att göra Guds vilja. Vi behöver hjälp. I vår egen kraft kan vi möjligtvis skapa en yttre lydnad som är tom och död på insidan. Bara genom den helige Andes nya liv kan vi se allt det goda Gud har gjort för oss så att vi vill ge allting tillbaka och leva för honom.

Då, vänner, det var den första punkten om den aktiva lydnaden; att leva efter Guds bud. När vi ber att Guds vilja ska ske på jorden så som i himlen ber vi att vi skulle leva på det sätt som Gud befäller.

II. PASSIV LYDNAD: ATT TÅLMODIGT UNDERORDNA SIG GUDS VILJA

Det blev längre än jag trodde, men nu kan vi gå vidare till den andra punkten om *passiv* lydnad, som handlar om att tålmodigt underordna sig Guds vilja. Kom då ihåg att vi talar om Gud vilja i en annan bemärkelse, nämligen om Guds viljas beslut, som Ef 1:11 uttrycker det. Det är alltså allt som händer oss.

Vi får gå snabbare fram, men också här vill jag ställa tre frågor för att hjälpa oss att förstå vad det handlar om.

1. Vad är det att tålmodigt underordna sig Guds vilja?

För det första: vad är det att tålmodigt underordna sig Guds vilja? En fin illustration har vi i prästen Eli som får höra en profetia om att hans släkt ska dömas till evig tid för den synd han kände till men inte gjorde något åt. Eli svarade: "Han är Herren. Han får göra det som är gott i hans ögon." (1 Sam 3:18). "Han är Herren. Han får göra det som är gott i hans ögon." Det påminner om "jag är Herrens tjänarinna. Låt det ske med mig som du har sagt."

Specifikt handlar det om tre saker.

1. *Se Guds hand i lidandet*

För det första: se Guds hand i lidandet. Med det menar jag att det är Gud som ger lidandet. Job säger, "Herren gav och Herren tog." (Job 1:21). Och Jobs vän Elifas säger att lidandet inte skjuter upp ur marken (Job 5:6), det vill säga, det kommer inte till oss av en slump. Job hakar inte upp sig på kaldéerna som brände och skövlade, nej, han såg bortom de sekundära orsakerna och såg att det var Gud som låt bakom det. Det går inte att tålmodigt underordna sig Guds vilja om man inte erkänner att lidandet kommer ur Guds hand.

2. *Se att Gud är helig och rättvis*

För det andra: se att Gud är helig och rättvis, inte bara när han straffar de onda och orättfärdiga utan också när han låter dig gå genom lidande.

3. *Acceptera Guds rätt att orsaka lidande*

För det tredje: acceptera att Gud har rätt att orsaka lidande i ditt liv. Acceptera att du behöver Guds fostran och lita på hans godhet i allt.

Man kan göra alla dessa tre saker: se att lidandet kommer från Gud, se att Gud är helig och rättvis också när han låter dig gå genom lidande och acceptera hans rätt att orsaka lidande – allt detta kan man göra samtidigt som man gråter och klagar i meningen att man vänder sig till honom och berättar hur det är. Att acceptera att Gud har rätt att orsaka lidande är inte detsamma som att man måste förneka att det gör ont.

2. Vad är oförenligt med tålmodig underordning?

Men det leder oss till den andra frågan: vad är då *oförenligt* med att tålmodigt underordna sig Guds vilja? Två saker:

1. *Missnöje med Guds försyn*

För det första: missnöje med Guds försyn. Oförnöjsamhet. En ilska som säger att Gud är tillräckligt bra på sitt jobb. Att han antingen inte vet vad som är bäst för mig eller att han inte vill det bästa för mig. Det är själens uppror mot Gud och det är att misstro antingen hans vishet eller hans godhet, eller båda.

2. *Självrättfärdighet*

Det ligger nära den andra saken som är självrättfärdighet. Det är att tänka att "jag minsann inte har förtjänat det här." Och så börjar man försvara sig och rättfärdiga sin vrede och kanske till och med börjar anklaga Gud för att vara orättfärdig som låter mig gå igenom detta elände. Det är att säga som profeten Jona, som blev arg för att Gud tog bort den buske som gav honom skugga, att han minsann hade rätt att vara arg.

Varken den som är missnöjd med Guds försyn eller den som är självrättfärdig och tycker att man inte fått vad man förtjänat kan be "låt din vilja ske", eftersom båda dessa positioner underkänner Guds vilja och snarare borde be "låt *min* vilja ske" och "låt din vilja *inte* ske".

3. Hur kan vi öva oss i att tålmodigt underordna oss?

Men om vi då kommer till den mer positiva frågan: hur kan vi öva oss i att tålmodigt underordna oss Guds vilja? Det börjar med vårt förstånd och därför får du här fem saker att begrunda; att fundera på.

1. Begrunda att det är nödvändigt

För det första: begrunda att lidandet är nödvändigt för dig. Det liv vi lever i den här brustna världen är ett liv som är fyllt av lidande. Det är en lika naturlig del av det här livet som det är för en sjöman att möta en storm. Men lika oundvikligt som lidandet är, lika nödvändigt är det. Aposteln Petrus uppmanar oss att vara glada, "även om vi nu en liten tid *måste* utstå olika prövningar." (1 Petr 1:6).

Gud ger oss lidande för att vi ska växa i ödmjukhet och lita på honom. Till och med den ondskefulla kungen Manasse som hade offrat sina barn i elden och utövade svartkonst och trolldom – till och med denne onde kung ödmjukade sig djupt inför Herren när han var i nöd (2 Krön 33:12).

Dessutom är det ofta ett lidande vi har orsakat själva. Inte alltid, men ofta. Gud säger till sitt folk genom profeten Jeremia att det är "dina gärningar som vållar dig detta" (Jer 4:18).

Så, för det första: begunda att lidandet är nödvändigt.

2. Se att han gör det för att rena oss

För det andra: se att Gud gör det för att rena oss. Hycklare kan tjäna Gud när allt går väl, men bara Guds barn ber "låt din vilja ske" även om det innebär lidande.

Gud gör mycket som är till hjälp för oss i lidandet. Han visar vad som finns i våra hjärtan. Lidandet tar fram gamla synder som vi kanske hade glömt. Eller också tar det fram gamla synder som vi verkligen inte hade glömt, som vi lever med dag för dag. Det är värdefullt i att det väcker vårt samvete och tvingar oss att ta tag i otrevliga saker som annars hade blivit liggande.

Lidandet leder oss till att be mer. Det är inte alls orimligt att Gud lägger något på oss bara för att vi ska lära oss att komma till honom och utgjuta våra hjärtan (Jes 26:16).

Lidandet hjälper oss att bli mindre beroende av världen och att se mer av vad som verkligen har ett värde. Världen har en ständigt förtrollande inverkan på oss, men lidandet hjälper oss att se igenom det. Det vänder oss till Gud på nytt.

3. Begrunda hans godhet i lidandet

För det tredje: begrunda Guds godhet mot oss i lidandet. Hebreerbrevets 12:e kapitel talar väldigt tydligt om varför Gud låter sina barn gå genom lidande: det är för att han älskar oss. För att vi är hans barn. Lidandet är en fostran som är ett tecken på att vi är hans äkta barn. Hans goda vilja är vår frid och rättfärdighet och texten säger att det är en frukt vi får av hans fostran. I lidandet säger han inte bara att han älskar oss, han gör oss också mer redo och lämpliga för det arv som ska komma.

4. Begrunda mognaden hos den person som ber om Guds vilja

För det fjärde: begrunda mognaden hos den person som ber: "låt din vilja ske". Det är en person som präglas av *tro*, som säger att allt Gud gör, gör han i sin godhet. Att lidandet är en hjälp för mig och det kommer att ge frid och rättfärdighet som frukt. Att Gud korrigerar mig i kärlek och trofasthet.

Det är en person som präglas av *kärlek*. Första Korinthierbrevet 13:5 säger att kärleken inte tänker på det onda. Den ser Guds goda motiv och hur Gud älskar oss.

Dessutom är det en person som präglas av *ödmjukhet*. Det är en person som ser sin synd och har en förståelse av att denna synd skulle ha varit grund för evig fördömmelse. Det är en person som säger med profeten Mika: "eftersom jag syndat mot Herren ska jag bära hans vrede tills han tar sig an min sak och skaffar mig rätt" (Mika 7:9)

Tro, kärlek och ödmjukhet. Det är något att söka och längta efter.

5. Studera Guds vilja

För det femte: studera Guds vilja.

Se att hans vilja är suverän. Han har rätt att göra vad han vill. Jesus talar för Fadern i en liknelse när han frågar "Får jag inte göra som jag vill med det som är mitt?" (Matt 20:15). Vi är hans skapelser. Vi ställer inte honom till svars, han ställer oss till svars.

Se att hans vilja är vis. Han vet vad som är gott för oss. Han vet bättre än vi vad vi behöver. Vi litar på en kirurg när vi ligger på operationsbordet. Vi litar på en pilot när vi sitter i ett flygplan. Ska vi då inte lita på honom som är allvetande och allvis?

Se att hans vilja är god. Han ger oss inget annat än goda gåvor.

AVSLUTNING

Allt detta leder oss tillbaka till vad vi sa inledningsvis. Vi har sett att bönen "låt din vilja ske" innebär att vi aktivt lyder Guds vilja och att vi passivt underordnar oss Guds vilja. Det är en bön om tillgänglighet. Det är att säga att *jag frivilligt och av hela mitt hjärta överlämnar allt till ditt förfogande*.

Richard Alleine

Dessa ord har jag lånat från en puritan som heter Richard Alleine. Han skrev en bön som användes i gudstjänstsammanhang där församlingen ingick ett sorts förbund med Gud, där varje person som bad med gav sig själv till Gud. Det är ett sätt att uttrycka sin tillgänglighet. Att säga att Gud får göra vad han finner för gott. Att det inte spelar så stor roll var man bor eller om man är rik eller fattig, att det viktiga är att Guds vilja sker i och genom mitt liv. Jag tänkte avsluta med att läsa bönen för dig och samtidigt är min bön att dessa ord får vara vägledande också för vår församling. Att de ska hjälpa oss att ännu mer släppa taget om det som håller oss kvar i världen.

Jag är inte längre min egen, utan din. Använd mig till vad du vill, placera mig hos vem du vill; låt mig arbeta eller lida; låt mig vara i tjänst för dig eller avsidestagen för dig, upphöjd för dig eller förnedrad för dig; låt mig vara mätt, låt mig hungra; låt mig ha allt,

låt mig ha ingenting; jag frivilligt och av hela mitt hjärta
överlämnar allt till ditt behag och ditt förfogande.

Och nu, härlige och välsignade Gud, Fadern, Sonen och den Helige Ande;
du är min, och jag är din. Så ska det vara. Och det förbund jag har
slutit på jorden, låt det vara stadfäst i himlen. Amen.

//I am no longer my own, but Thine. Put me to what Thou wilt, rank me
with whom Thou wilt; put me to doing, put me to suffering; let me be
employed for Thee or laid aside for Thee, exalted for Thee or brought
low for Thee; let me be full, let me be empty; let me have all things,
let me have nothing; I freely and heartily yield all things to Thy
pleasure and disposal.

And now, O glorious and blessed God, Father, Son and Holy Spirit; Thou
art mine, and I am Thine. So be it. And the Covenant which I have made
on earth, let it be ratified in heaven. Amen.